

Kirken i Oslo

- med åpne dører

Kirkelig fellesråd i Oslo
DEN NORSKE KIRKE

2022

Kirkelig fellestråd i Oslo (KfiO)

Kirkeverge: Kjetil Haga

Leder: Dag-Eirik Lannem
Nestleder: Kirsten Antonie Jensen
Landsverk

På sidene 28-29 finner du navn og bilde på alle som er valgt inn i fellestrådet.

Fellestrådet administrasjon,
post- og besøksadresse:
Akersbakken 32, 0172 Oslo

Felles sentralbord for alle
menigheter 23629000

post.kfio.oslo@kirken.no
facebook.com/KirkeniOslo
kirken.no/kirkeneioslo

Kirken i Oslo - 2022

Ansvarlig redaktør: Kjetil Haga

Redaksjon:
Finn Folke Thorp
Knut-Anders Løken

Foto og tekst: Finn Folke Thorp der ikke annet er angitt.

Foto forside: Henrik Syse i Fagerborg kirke

Grafisk design: Frode Fjellberg
Trykk: Frode Fjellberg AS
Opplag: 3000 eks.

Distribueres til samtlige menigheter i Oslo og aktuelle samarbeidspartnere.

Kirkelig fellestråd i Oslo
DEN NORSKE KIRKE

Les om filosofen Henrik Syse, 30 år som frivillig i kirken.

s. **7-9**

Barne- og familieminister Kjersti Toppe har et tydelig råd til Kirkevergen i Oslo

s. **10-13**

Stor interesse for barnas korskole i Uranienborg kirke

s. **18-19**

Knut Nærum ledet kirkens orgelfest i Konserthuset

s. **30**

Innhold

Åpen og aktiv kirke på Romsås	4-6
Den frivillige filosofen	7-9
«Ikke vær beskjedne!»	10-13
Bygg- og eiendomsavdelingen «i tjeneste for byen»	14-15
Konfirmanttallene peker oppover i Oslo	16-17
-La de små barn komme til meg...18-19	
Hverdagskirken Torshov fremstår i full prakt	20-22
Knut Nystedt – den store musikeren i lille Torshov kirke	23
Himmelsk Honning – en kirkelig bigeskjeft	24
Musikalsk boltreplass på Holmlia	25
To ærlige selvangivelser	26-27
Fellesrådet	28-29
Kirkens orgelfest i konserthuset	30
Kirken i hovedstaden ser utover	31

Med åpne dører

Kirken i Oslo har et tilbud til alle.
Les om språkkurset i Romsås menighet.

KIRKEVERGEN HAR ORDET:

Kjære leser!

Jeg har hatt noen svært innholdsrike uker som ny kirkeverge og har truffet mange engasjerte ansatte og frivillige. Vi har snakket om både utfordringer og muligheter i Oslo-kirken, og det er rikelig av begge deler!

Kirken i Oslo har vært gjennom en lang unntakstilstand i pandemi-tiden, en periode som ble mye lenger enn noen kunne forestille seg. Mye godt arbeid har vært gjort under krevende forutsetninger. Nå ser vi fremover.

«Åpne dører» er overskriften for dette magasinet. Det er en god beskrivelse av hvordan kirkebyggene allerede brukes, i hverdag og fest, glede og sorg, for unge og eldre, til kirkelige handlinger og som lokale samfunnshus. «Åpne dører» er samtidig en viktig målsetting, der vi alltid må huske at terskelen til kirkens dører noen ganger kan oppleves høyere sett utenfra enn innenfra.

«Åpne dører» beskriver hvordan vi skal forvalte og bruke kirkebyggene våre. Kirken er imidlertid langt mer enn bare eiendommer. Kirken er alle menneskene som samles der. «Åpne dører» handler derfor like mye om at hjertets dører må holdes åpne. Vi lever i en flerkulturell og livs-synsåpen tid der vi noen ganger kan tenke at toleranse og respekt er en selvfølge. Så blir vi stadig minnet om at dette er verdier som kontinuerlig må vedlikeholdes, utfordres og utvikles. Kvaliteten på samfunnet, demokratiet og kirken vår kjennetegnes av hvordan vi forholder oss til hverandre, ikke minst når vi er forskjellige og tenker ulikt.

Det er flott å være del av kirken i denne byen, der målet er å være levende, nær og tilgjengelig, med åpne dører. God lesning!

Kirkeverge Kjetil Haga

Alle er invitert og bordene fylles opp når det er «Middagsbesøk» i Romsås kirke.

Åpen og aktiv kirke på Romsås

At kirken ikke bare er kirke, men også samfunnshus og møtested for ulike religioner og nasjonaliteter – det har vi mange eksempler på, ikke minst Romsås kirke. -Jeg er så takknemlig, sier muslimske Sadya fra Eritrea og legger hodet på skulderen til diakon Eldrid Brekke.

Norsk kurs for flyktninger etter Leap Learning-metoden er et av tilbudene Sadya benytter seg av. To ganger i ukene samles opp til 10 kvinner for å lære norsk helt fra grunnen. Vi besøkte kirken en onsdag ettermiddag og fikk være med på både språkkurs, middag for alle i nabolaget og kveldsgudstjeneste.

Leap Learning for analfabeter

-Flere av kursdeltagerne er analfabeter, forteller Eldrid Brekke, mens hun guider oss rundt i kirken. Ved små bord i språklabben sitter kvinnene med høretelefoner og iPader. Leap Learning er et norsk selskap som har utviklet 500 apper i grunnleggende lese- og skriveopplæring, matematikk, logikk og entreprenørskap. Det fins 200 skoler i Norge som bruker metoden.

Sadya stiller gjerne opp

Det er ikke alle kvinnene som ønsker å bli fotografert

av «Kirken i Oslo», men Sadya stiller gjerne opp. Hun gestikulerer og bruker norske og fremmede ord om hverandre. Hun vil absolutt at vi skal bruke et bilde der hun ser seriøs og alvorlig ut, men smilet og latteren er ikke langt unna når man snakker med henne. -For ett år siden kunne hun veldig lite norsk, nå kan vi snakke i telefonen sammen, forteller Eldrid. Sadya nikker og forteller. Historien begynte i Eritrea for ca. 30 år siden. Hun måtte flykte til Sudan, en marsj uten sko på bena som tok tre måneder. -Jeg har aldri gått på skole. Jeg ble enke i Sudan og kom til Norge for 20 år siden med en datter. Sadya tar frem mobilen og viser bilder. Se, en sønn i Sudan og en i Sverige. Hun teller på fingrene og smiler stolt: -Fem barnebarn!

Læring gjennom lek

-Analfabeter har ikke noe skriftlig språk å lære fra, forklarer Eldrid Brekke. -Leap Learning-appene fins på mange språk, og så går man direkte til norsk skriftspråk. Det er lett å tenke at Leap Learning-metoden med enkle tegninger der man sveiper bokstaver og figurer om hverandre er ganske barnslig. Men det er nettopp der nøkkelen ligger. Ingen lærer språk uten å bli som barn, mener Eldrid. -Flere av kvinnene har vært i Norge i mange år uten å lære norsk. De arbeider ofte med renhold eller i andre bransjer med få norsktalende kolleger, forteller Eldrid, og Sadya skyter inn: -Jeg har jobbet hardt siden jeg var fem år, og nå har jeg vondt i kroppen.

Diakon Eldrid (t.v.), frivillig medarbeider Jemi og språkelev Sadya fra Eritrea møtes to ganger i uken på språkkurs i Romsås kirke.

Frivillige hjelpere

En av Eldrids trofaste hjelpere er Jemi Grosse-Venhaus som er på «jobb» i dag. Jemi er opprinnelig tysk, men har bodd over hele verden og kan mye om å lære nye språk. Eldrid selv vokste opp i Nepal og har også jobbet der som voksen. Hun har levd i flere ulike kulturer som misjonær og misjonærbarn. -Vi trenger flere frivillige som Jemi, mener hun. -Mange av kvinnene arbeider i restauranter og ønsker kurs tidlig på dagen. Så det er bare å melde seg, smiler Eldrid. -Samtidig er det viktig at vi ikke hjelper for mye, vi vil jo at de skal klare seg mest mulig selv, supplerer Jemi. -Vi bistår med mer enn å holde kurs. Mange trenger for eksempel hjelp i kontakten med NAV, forteller Eldrid og må le litt. -Jeg hadde faktisk fordommer mot NAV; jeg trodde nemlig de hadde fordommer mot kirken. Men de er så glade for at vi engasjerer oss, så der fikk jeg så hatten passet.

Et brobygger-prosjekt

Nå planlegger vi å starte noe vi kaller et brobygger-prosjekt. Vi ønsker å rekruttere unge pensjonister med relevant bakgrunn som kan hjelpe flyktninger og andre til å få de velferdstilbudene de har krav på, sier Eldrid.

Veldig kaldt i Norge

En viktig post på programmet er samtale rundt bordet. -Hvilket tema skal vi velge i dag da? spør Eldrid. -Familie kanskje? De fleste vet hva tante og onkel er, men hva

med nevø og niese? Det er verre. Magathy fra Sri Lanka har sittet på en madrass på gulvet med iPaden i fanget og en liten sovende baby ved siden av seg. Hun blir med i samtalen og forteller om familien. -Jeg kom til Norge for å gifte meg i 2017. -Jeg har fått mange venner, men det er veldig kaldt her, innrømmer Magathy.

Tiltak mot ensomhet

Det begynner å nærme seg middagstid, og samtalen kan fortsette rundt matbordet nede i menighetssalen. Det er et av høydepunktene i uken i både for kvinnene på språkkurset og mange andre i nabolaget. -Det pleier å

Magathy fra Sri Lanka kom til Norge i 2017. Hun har med seg babyen sin på språkkurs.

Sadya og daglig leder Aslaug Irene har en hyggelig prat mens de venter på middag.

komme mellom 30 og 50 gjester, forteller daglig leder i Grorud menighet Aslaug Irene Halden Gjerull. -Det er frivillige som lager maten, og dette er et satsingsområde fra menighetsrådet. Prosjektet startet som et tiltak for å forebygge ensomhet, og det ser ut til å virke, sier Aslaug og ser utover det myldrende lokalet.

Iransk gryte på menyen

I dag er det Reza Eghami som sammen med familien er hovedansvarlig for måltidet. Reza sitter selv i menighetsrådet og viser frem det nyoppussede kjøkkenet, et spleiselag mellom menighet, bydel og fellestråd. Det står iransk gryte på menyen med ris og salat. Og det er populært. De to langbordene fylles raskt av folk fra forskjellige nasjoner, i ulike livssituasjoner og alder. I gangen står det parkert barnevogner og rullatorer i skjønn forening. -Akkurat som det skal være, smiler daglig leder Aslaug.

Menighetsrådsmedlem Reza Eghami og kona Fawzie Rawan har kjøkkentjeneste og ansvar for middagen en gang i måneden.

Gudstjeneste for dem som vil

Den fine opplevelsen i Romsås kirke avsluttes med askeonsdags-gudstjeneste i kirkerommet. -De som vil kan være med. Flere av de muslimske kvinnene på språkkurset var først engstelige for å komme til kirken. Tenk om vi skulle forsøke å frelse dem? Sånn er det ikke. Men når vi er i kirkerommet er det kristent. I de andre rommene er det åpent for alle religioner, avslutter daglig leder Aslaug.

Bordene må vaskes før det dekkes på til «Middagsbesøk» i Romsås kirke.

Den frivillige filosofen

Filosof Henrik Syse stilte svært frivillig opp da prest Sunniva Gylver foreslo filosofikafé i Fagerborg kirke.

Henrik Syse er høyt og lavt som filosof og formidler. Han arbeider som fredsforsker, han snakker på radio, han sitter i komiteer – likevel har han alltid tid til Fagerborg menighet: -Kirken er nok min viktigste hobby, sier Henrik Syse.

Av Knut-Anders Løken

Ordet hobby er litt urettferdig. Når Henrik Syse er frivillig i kirken, er det med en høy grad av profesjonalitet. Han har vært søndagsskolelærer i snart 30 år, og har et magisk tak på sitt unge publikum. Søndagsskolen legger beslag på mange av helgene i året, men Henrik sa likevel ja til et nytt oppdrag da Fagerborg Filosofikafé startet opp i 2016. Kaféen har blitt et populært og annerledes møtested for både unge og eldre, og blant publikum er det mange som normalt ikke går

i kirken, og som bekrefter Henrik Syses egen tese: - I kirken er det rom for alt hva menneskelivet inneholder.

Som søndagsskolelærer står Henrik i en trygg tradisjon, og briljerer på 50-tallets viktigste multi-mediaverktøy – den grønne flanellografen. Men en filosofikafé under alteret, det er for mange en nyhet i kirkerommet. Kaféen har blitt en lokal snakkis, og fyller tydeligvis et tomrom for både tro og tanke. Det er vanskelig å tenke seg noen som passer bedre til

Fagerborg Filosofikafé har alltid musikalske innslag. Gjestepianist Sveinung Bjelland er flankert av frivillig medhjelpere Yangun Yu, prest Sunniva Gylver og filosof Henrik Syse.

oppdraget enn nettopp Henrik Syse, som i tillegg til å være en kjent filosof også har lang erfaring med frivillig meningshetsarbeid.

-Jeg ble døpt og konfirmert i Uranienborg kirke og har alltid vært glad i kirken. Mer jevnlig kirkegjenger ble jeg som videregående-elev på KG (Kristelig Gymnasium) og som student på Universitetet i Oslo. Som ganske nygift flyttet jeg til Fagerborg menighet i 1991, og under kunngjøringene var det noen som etterlyste søndagsskolelærere. Selv om vi på det tidspunktet ikke hadde barn selv, meldte vi vår interesse, både jeg og min kone, Hanna Helene. Siden har det gått slag i slag for oss begge, og våre fire barn har deltatt både som elever og etter hvert som medhjelpere. Nå er det min yngste datter Rebecca som er min faste assistent.

Rebecca (20) sitter ved siden av Henrik, og nikker ivrig. Det er gøy å være søndagsskolelærer, og far og datter slås om å fortelle hvor morsomt det er med barnas tilbakemeldinger. - I dag har vi hatt om Sakkeus som sitter i treet, forteller Rebecca. - Barna lever seg så inn i historien, de later som om de selv sitter i treet og ser etter Jesus. - Og de lurer nok på om det er et jordbærtre, skyter Henrik inn. - Men det er det altså ikke. Det er et morbærtre.

En spesiell søndag

Vi sitter i solen utenfor Fagerborg kirke, men under en litt skjebnesvanger himmel - dette er den første søndagen etter den russiske invasjonen i Ukraina. Selv om Henrik har sitt daglige arbeid som fredsforsker, hadde han ikke planlagt å trekke krigens vonde hendelser inn i undervisningen. - Men innspillet kom fra barna selv, forteller Henrik. - Da vi skulle synge «Dette lille lyset

mitt», var det et barn som foreslo at lyset skulle skinne over Ukraina. Og da ble sangen slik. Det passet fint.

Når Henrik og Rebecca står foran barna med hver sin hånddukke, er det alltid et resultat av litt planlegging, og mye erfaring: - I forkant ser vi på hva vi skal bruke som dagens tekst, og tenker gjennom formidlingsform. Så bestemmer vi sangene, men ellers tar vi det mest på sparket. Som Churchill så fint har sagt det: «Den beste improvisasjon er godt forberedt» Min mor ivret også for søndagsskolen, og kom gjerne for å høre på i godt voksen alder - så da var familien representert i tre generasjoner.

Filosofi under alteret

Alle som går til gudstjeneste i Fagerborg kirke, har sett Henrik med søndagsskolefanen, men de siste årene har han også blitt kjent blant en ny gruppe kirkegjengere, de som oppsøker filosofikaféen.

-Det var sogneprest Sunniva Gylver som fikk ideen. Hun er jo full av flotte ideer! Da hun ble ansatt i Fagerborg menighet, var hun raskt frampå og sa: Henrik, du er jo filosof - da må vi ha en filosofikafé. Så begynte vi å diskutere hvor vi skulle ha den, om vi skulle leie et lokale eller bruke menighetshuset. Men vi landet snart på at kafeen skulle være inne i selve kirken. Vi rigger oss til med mikrofoner oppe ved kirkekoret, og plasserer små sittegrupper foran benkeradene. Noen flotte frivillige sørger for at det er servering av kaffe, kaker og snacks. For det skal være noe for alle sanser - og stor takk til musiker og komponist Oddi Nessa som har hatt hovedansvaret for at det også blir musikalske innslag. Når Oddi er opptatt på annet hold, sender han gjerne en av sine musikalske venner, og

Man holder seg ikke populær som søndagsskolelærer gjennom 30 år uten gode assistenter. Henrik Syse har vært så heldig å kunne hente inn assistenter fra egen familie, og datteren Rebecca stiller opp med hånddukke og et godt smil.

på forrige kafé ble det både Schumann og Brahms da Sveinung Bjelland dukket opp, en norsk pianist på internasjonalt nivå.

Filosofikafeen har blitt populær, med fra 30 og helt opp til 80 tilhørere, men det ligger i luften at det kan bli flere nå når samfunnet er gjenåpnet. De digitale kafeene under pandemien var også populære. Kveldens tema kan variere fra det helt hverdagslige til de store metafysiske spørsmål, og det mest spesielle er at hvert tema blir belyst av både en teolog og en filosof. Det er en frisk forestilling når teolog Sunniva Gylver – med dansende rastafletter - og filosof Henrik Syse – helst med blazer – spiller ball med tanker og tro på scenen. I pausen er det samtale rundt bordene, og etterpå er det alltid rom for spørsmål som kan dreie temaet i helt uventete retninger. Helt til slutt lyser Sunniva velsigelsen.

Utvider kirken

-Sunnivas innspill viser at også teologiske synsvinkler er fruktbare i møte med de fleste emner, og slett ikke bare de rent kristne eller strengt etiske, forteller Henrik. - Vi har snakket om miljø og fred, om lykke og vilje, om meningen med livet – men også om det helt konkrete, som nyttårsforsetter. Vi kan dessuten ta pulsen på den aktuelle debatten, som da vi snakket om å rive gamle statuer og revidere historien. Jeg mener at kirken er et helt naturlig møtested for alle tanker som

kan gi oss innsikt i det å være et menneske. Det finnes flere fine møtesteder i samfunnet vårt, både kafeer og bowlinghaller – og trivelige stuer i Nordmarka. Men kirken har i tillegg tradisjon og et budskap, og så er det plass til alt i en kirke. I kirkecoret kan det være sang og dans, men en annen dag kan det stå en kiste på samme sted. Så her er det rom for alle stemninger, både sorg og glede. Med vår filosofikafé tror jeg vi gir et bidrag til å utvide kirkerommet, sier Henrik, før han formulerer en spisset setning om kirkens samfunnsrolle: – Kirken er et middel mot ensomhet og ekskludering.

Slike tanker dukker også opp på søndagsskolen. Henrik og Rebecca kan fortelle at de gjerne kan spinne videre på det som står i teksten. I kjølvannet av Sakkeus-historien snakket de med barna om det å spise sammen. – Alle synes det er fint, sier Henrik. -Og kanskje ligger mye av fortellingens budskap nettopp der. Sakkeus hadde sjelden noen å spise med. – Alle barna var enige, supplerer Rebecca. – Alle liker å ha noen å spise sammen med.

Som aktiv søndagsskolelærer og husfilosof har nok Henrik også tenkt tanken om det kan bli for mye Henrik i Fagerborg menighet: - Jeg har nå vært søndagsskolelærer i 30 år, og har sagt tydelig fra at de bare må si fra hvis det blir for mye av meg, men jeg har ikke hørt noe til nå.

-Det er fordi de liker deg så godt, sier Rebecca.

**«Ikke vær
beskjedne!»**

Oslos nye kirkeverge, Kjetil Haga, møtte statsråd Kjersti Toppe på takterrassen til barne- og familiedepartementet.

-Ikke vær beskjedne. Den norske kirke er det største trossamfunnet i Norge og er Norges folkekirke. Det offentlige klarer ikke alt alene. Vi trenger kirken, den har et enormt potensiale. Den representerer trygghet i en urolig tid. Barne- og familieminister Kjersti Toppe gav klar beskjed da hun møtte den nye kirkevergen, Kjetil Haga, til samtale om kirkens rolle i samfunnet.

-Den lave, men skarpe februarsolen kaster lys over Oslo og samtalen på departementets takterrasse. Statsråden og kirkevergen myser mot den mektige Trefoldighetskirken. Ved siden av ligger svenske Margaretakyrkan og katolske St. Olav. Domkirken, Marcus-kirken, ja, til og med Grefsen kirke kan de se fra taket i Akersgaten. Oslo er en rik kirkeby, og regjeringen har lovet at midler fra delingen av verdiene fra Opplysningsvesenets fond skal brukes på vedlikehold av kulturhistorisk viktige kirkebygg over hele landet.

Kirken betyr noe for folk

-Jeg kjenner ikke kirkene i Oslo så godt, det er Bergen som er min by, innrømmer Kjersti Toppe. Hun har selvfølgelig vært i Domkirken, ikke minst på de tradisjonelle gudstjenestene ved åpning av Stortinget. Og nå har hun også vært på en flott konsert i Frogner, som er lokalkirken for leiligheten hun disponerer i Oslo.

-Kirkens plass og rolle i lokalsamfunn er unik over hele landet, også i Oslo. Kirken betyr noe for folk, for identiteten vår, også når man ikke er i den. Vi vet at kirken er der når vi trenger den. For noen er det ofte, for andre mer sjelden. Jeg opplever at den er et fast holddepunkt for mange, uavhengig av om man er medlem eller tror, sier Toppe.

Klimaminister Espen Barth Eide (t.v.) og barne- og familieminister Kjersti Toppe følger interessert med når bygg- og eiendomssjef André Eidem Selli forteller om Trefoldighetskirken som sårt trenger offentlige midler til vedlikehold. De blir intervjuet av NRK Dagsrevyen.

Den lokale folkekirken

Selv har Kjersti Toppe vokst opp i Åsane utenfor Bergen. -Det var Åsane Gamle kirke som var min barndomskirke, forteller hun. -Der ligger slekt begravet, og den har en helt spesiell betydning for meg. Nå hører vi til Sallhus kirke, der er barna døpt og konfirmert.

Både statsråd og kirkeverge er tydelige på at vedlikehold av kirkebygg er et kommunalt ansvar. -Loven slår fast at Den norske kirke skal være en landsomfattende folkekirke selv om kirke og stat har skilt lag. Det er viktig at det er tette og forpliktende bånd mellom kirke og lokalsamfunn, også på det finansielle planet, mener statsråden.

Kommunen har ansvaret

-Det er mange kommuner som ikke har vedlikeholdt kirkebyggene som de skulle. Det kan det være mange grunner til. Nå har det blitt som det har blitt, og staten går altså inn med midler tilsvarende det som blir statens andel av verdiene i Opplysningsvesenets fond. Men det betyr ikke at kommunene kan slappe av, slår Toppe fast, og kirkevergen nikker bekreftende til beskjeden fra statsråden.

Kirken som sosialt møtepunkt

Både som statsråd og rent personlig er Toppe opptatt av at kirken er mer enn flotte bygg. Det viktigste er tross alt hva man fyller dem med. -Kirken har så mange muligheter som sosialt møtepunkt for folk i ulike aldre og livssituasjoner. Jeg kommer fra helsevesenet og er særlig opptatt av kirkens diakonale virksomhet. Jeg var med i et kirke- og helseutvalg i regi av Den norske kirke ... Kjersti Toppe tenker seg om og ler ... -jeg var i for seg med på å legge det ned også, men poenget er den store og viktige rollen kirken kan spille i sosialt arbeid i landet vårt, også i vår tid.

Må gudstjenesten være søndag kl. 11?

Statsråden vil utfordre kirken til å tenke nytt, se nye muligheter og gjerne samarbeide med andre tros- og livssynssamfunn. Hun lytter interessert til felles aktiviteter på tvers av religioner som skjer i Oslo. Hun løfter også frem mer fleksibel bruk av kirkerommet for barn og unge. -Det har jeg blant annet sett eksempler på i Nykirken i Bergen. Og gudstjenesten trenger vel ikke alltid å være søndag klokken 11? Hvorfor ikke lørdag klokken 1400? undrer hun.

Kirken må være gjenkjennelig

-Samtidig er det viktig at kirken gjør det den skal gjøre. Kirken må være gjenkjennelig og arbeide for at folk kan få praktisere sin kristne tro. Det er mye rotløshet i vår tid, der har kirken en rolle som tradisjonsbærer, som et trygt sted folk kan komme til når de har behov for det. -Og salmene da, sukker Toppe lattermildt. -Jeg fikk 10 av 10 på en salmequiz og trodde jeg var ganske god der, men så var jeg på en gudstjeneste, og jeg kjente nesten ikke igjen en eneste salme. Haga skjønner hva Toppe mener. Noen ganger går fornyelse på bekostning av det kjente. Statsråden nikker: -For meg skal fadervår være sånn som mor mi lærte meg den.

En kirkehistorie

Kjersti Toppe forteller på oppfordring om sin mor som kom fra en liten plass i Sogn som heter Arnafjord. Der er det en liten hvit tømmerkirke som det fins så mange av i Norge. -Jeg var ofte med onkelen min dit. Han var både graver, klokker, kirketjener og organist. Så det var bare han og presten. Jeg spilte piano og fikk lov til

å prøve meg på en salme på orgelet. Det var en flott opplevelse. Kirkevergen inviterer straks statsrådene til å få spille på et av Oslos mange orgler...og hvem vet, kanskje hun tar i mot invitasjonen.

Kjersti Toppe (Sp) er barne- og familieminister i Jonas Gahr Støres regjering. Hun er født og oppvokst i Åsane utenfor Bergen og har møtt på Stortinget fra 2009 fra Hordaland. Hun er utdannet lege. Det er hennes departement som har ansvar for tros- og livssynsfeltet.

I januar gikk Kjersti Toppe ut sammen med klimaminister Espen Barth Eide og kunngjorde at flere milliarder fra delingen av «kirkens oljefond» skal brukes på vedlikehold av listeførte kirker de nærmeste årene. Kirken sentralt og Riksantikvaren har fått i oppdrag å utarbeide en plan og kriterier for dette arbeidet. 25 av Oslos 65 kirker er listeførte.

Barne- og familieminister Kjersti Toppe kan se et ti-talls av Oslos kirker fra departementets tak i Akersgaten.

Det er lenge siden Ila kirke har sett så fin ut.

Bygg- og eiendomsavdelingen «i tjeneste for byen»

Tross trange budsjetter får bygg- og eiendomsavdelingen i kirkelig fellesråd gjort mye. Det er gjennomført omtrent 30 større og mindre bygg- og investeringsprosjekter i 2021 i tillegg til en rekke mindre vedlikeholdsarbeider.

Vi vil spesielt trekke frem ferdigstillingen av Torshov kirke (se s. 20-22), Hasle kirke og Grefsen gravkapell. Videre har det vært gjennomført arbeider med råteskader og tak i Maridalen, utbedring av gulv i Nordstrand, utbedring av vann og avløp i Paulus, nye kontorer i Kampen menighetshus, oppgradering og etablering av kontorer i krypten i Domkirken, arbeider med nye kjøkkener i Grønland og Romsås og nye vinduer i

Haugerud. Det har også vært foretatt drening- og ventilasjonsinvesteringer i Tonsen. Flere prosjekter er spleiselag med lokalmenigheten.

Nye biler og lifter

Fellessrådets egne biler og lifter var kostbare i drift

Fellessrådet har leaset nye el-biler. Med slagordet «i tjeneste for byen» kan alle se hva kirken driver med.

Fellesrådet har kjøpt inn to lifter som brukes daglig og gir store besparelser. Her utenfor Sagene kirke.

og modne for utskifting. Vi har nå inngått leasingavtale for to el-administrasjonsbiler og syv el-varebiler til driftsteamene. Kjøretøyene skal bidra til å gjøre kirken og kirkens oppdrag mer synlig i byen med påskriften «I tjeneste for byen», Kirkelig fellestråd i Oslo. Fellesrådet har i 2021 også gått til anskaffelse av to lifter og to tilhengere, som gir store besparelser for innleie av lift-tjenester. Liftene kom blant annet til nytte under arbeider på taket på Sagene kirke.

Ila:

Ila kirke, innviet i 1941, har også skreket etter vedlikehold i mange år. Kirkens byomfattende unge-voksnearbeid «MER» (tidligere Marjorstua+) har etablert seg i kirken, og i den sammenheng har det vært behov for en del utbedringer. Kirkerommet og menighetssalen er nå rehabilitert og det er lagt til rette for vannbåren gulvvarme og energibrønner.

Nordberg:

Nordberg kirke ble innviet i 1962, og siden har det ikke vært gjort større innvendige arbeider. Nå er det foretatt totalrehabilitering av kirkerom og kontorbygg, samt teknisk oppgradering og ombygging av kjeller. -I tråd med det grønne skiftet er det tilrettelagt for varmepumpe, vannbåren gulvvarme og balansert

ventilasjon, kan André Eidem Selli, sjef for bygg- og eiendomsavdelingene fortelle.

Bygg- og eiendomssjef André Eidem Selli er fornøyd med den nye tekniske og miljømessige oppgraderingen av Nordberg kirke.

Ormøy:

Tømmerkirken fra 1893 på idylliske Ormøya i Bunnefjorden har gjennom flere år vært utsatt for råteangrep i bærende konstruksjoner. Noe måtte gjøres for å redde bygget. Råteskadet treverk er erstattet med stokker av malmfuru, mens tårn og kirkespir er forsterket og rehabilitert. Det er foretatt en fullstendig utvendig oppussing med skraping, sandblåsing, grunning og maling.

Vakre Ormøy kirke er rehabilitert og reddet fra alvorlig råteangrep.

Foto: Helga Lindland/KfiO

Konfirm peker opp

Ris menighet har satt en slags norgesrekord, påstår daglig leder Yngvar Huseby. Hele 60 konfirmanter ble med videre som ungdomsledere for neste års kull, og her besøker de København – med tivoli og sjømanskirken – som en del av lederkurset. Ris menighet har for øvrig byens største konfirmantkull med godt over 200 konfirmanter hvert år.
Foto: Cecilie Trogstad Johnsen.

antallene over i Oslo

Gledelig økning

Konfirmanntallene i Oslo bispedømme har lenge holdt seg stabile, men fikk i fjor en gledelig økning. Fra 2020 til 2021 økte tallene med 5,5%, fra 2882 til 3181 konfirmanter. Bortsett fra Groruddalen prosti, som hadde en svak nedgang, var det økning i alle prostier. Økningen var mest markant i Vestre Aker prosti med 166 konfirmanter. Menighetene i Nordre Aker prosti har lavest andel konfirmanter blant kirkemedlemmene på litt over 40%. Andelen i Vestre Aker er på hele 87,6%. Asker, Søndre Aker og Bærum prostier ligger i overkant av 70%.

Flere konfirmanter blir døpt

Dåpstallene for små barn har gått ned de senere år, men det er en økende trend at 14-16 åringer blir døpt i forbindelse med konfirmasjon. I 2021 ble det døpt 146 ungdommer i bispedømmet, og det var 27 flere enn i 2020. De økende konfirmasjonstallene blir på bakgrunn av to år med pandemi regnet som ekstra positive. Kirken, både nasjonalt, regionalt og lokalt, har vært særlig oppmerksom på å prioritere barn, unge og konfirmanter i pandemitiden. Det kan være en forklaring på den hyggelige utviklingen.

-La de små barn komme til meg...

Henriette Skagen dirigerer Uranienborg menighets aspirantkor.

Glade barnestemmer fyller krypten under Uranienborg kirke. «La de små barn komme til meg» synger de. -Vi ville rett og slett starte et kirkekor for barn, forteller dirigent Henriette Skagen. – Og her er vi noen måneder senere; 40 barn fordelt på to kor, smiler Henriette.

Etter skole og barnehage og før korsang er det mat. Frivillig medarbeider i menigheten, Kirsten Kristiansen, lager og serverer middag til barn og voksne i det lekre krypt-kjøkkenet. I dag er det lasagne som står

på menyen, kjempepopulært for små og ikke minst store og travle foreldre. Praten går livlig før Henriette roper inn aspirantkoret, de som øver først, til storstua i krypten.

Aspirantkoret

-Nå går vi i gang med en søt liten sang, tell til syv og pust inn, synger og instruerer Henriette. Og smårolingene i 5-6 års alderen gjør som de blir bedt om. -Så danner vi to sirkler, forklarer Henriette. Pianist Elisabeth Holte tar ansvar for den ene ringen og Henriette den andre. Barna tar hverandres hender. Først mot høyre ... *haidi, hadi, hadihåå*, synger de. Og så mot venstre. Engasjementet er stort.

Herman, Nathaniel og Ingrid følger nøye med når det er korøvelse i Uranienborg kirke.

Kirkekor og orgel for barn

-At vi er et kirkekor betyr at barna får en helhetlig kirkemusikalsk opplæring. De skal lære hva en gudstjeneste er, og vi synger ofte på gudstjenester slik at de skal kjenne seg igjen, forteller Henriette. I tillegg til korskole har Uranienborg startet orgelskole, også det som en del av den kirkemusikalske satsingen på barn. -Vi har 10 elever som får individuell orgelundervisning en gang i uken, og flere barn står i kø for å få plass. Orgelet er kirkens hovedinstrument, og det er viktig at også barn får opplæring i og lærer seg til å bli kjent med orgelet, mener Henriette og Elisabeth. -Vi gir også individuell sangundervisning, forteller de to.

Profesjonell ildsjel

Det er Henriette som dirigerer barnekorene, og hun får god akkompagnement-hjelp fra Inger Lise Ulsrud og Elisabeth Holte som er kantorer i menigheten. Da vi var på besøk var det Elisabeth som spilte. Til daglig dirigerer hun voksenkoret Uranienborg Volkalensemble, som fyller 20 år i år og har markert seg både i inn- og utland som et av våre beste kirkekor.

Musikk og bevegelse

Aspirantkoret takker glade for seg, og inn kommer barnekoret som er for 2. til 7. klassinger. Alle får to blå sjal hver, et i hver hånd. De svinger med sjalene og hilser hverandre i velkomstsangen med fred og «shalom». -Guds ord står fast til evig tid, som regnbuen lyser hans løfte, lyder den vakre sangen.

Slik begynte det

Henriette Skagen utdanner seg i barnekorledelse ved Norges Musikkhøyskole. -Jeg trengte et kor, forteller Henriette, -og jeg har vikariert for kantor Inger-Lise og visste at jeg trivdes godt i Uranienborg menighet. Og sånn begynte det. -Det er viktig at barnekorsangen løftes opp, også i organistutdannelsen, mener Henriette, som nå tar master i orgel.

Barn og Bach i gudstjenesten

-Og her er alle barn velkommen. Det er ingen opptaksprøve. Vi jobber utfra nivået til det enkelte barn, og så er det utrolig hva vi får til sammen, begge korene. Før jul sang vi Bachs kantate nr. 140 i gudstjenesten, vi hadde med oss både orkester og voksenkor. «Wachet auf, ruft uns die Stimme». Tenk, barna sang på tysk, og syntes det var så morsomt, forteller Henriette.

Kantor og dirigent Elisabeth Holte synger og akkompagnerer når barnekorene øver.

Frivillig medarbeider Kristin Kristiansen lager og serverer middag til barn og foreldre når det er korøvelse i Uranienborg kirke.

Torshov kirke fra 1958 er totalrenovert utvendig og innvendig. I august var det nyinnvielse og stor fest.

Hverdagskirken Torshov fremstår i full prakt

Aldri har Torshov kirke skint som den skinte 23. august 2021. Da ble den gjenåpnet med brask og bram etter utvendig og innvendig totalrehabilitering. Ordfører, bydelsutvalgsleder, prost, kirkeverge og folkevalgte var til stede og lot seg begeistre.

Torshov kirke regnes av mange som landets første, moderne arbeidskirke, et eksempel og et symbol på det nye Norge som vokste frem etter annen verdenskrig. Arbeidskirker er nemlig et etterkrigsfenomen. Det er en kirke som i tillegg til kirkerom inneholder kontorer, møterom, undervisningsrom og forskjellige aktivitetsrom. Visjonen er å skape levende menigheter hele uken, også på hverdagene. Nettopp derfor blir Torshov kirke kalt «Hverdagskirken».

Teltmøter før kirken stod ferdig

Men kjært barn har mange navn. Under vigslingen i 1958 ble den «døpt» til «Livets kirke». Også det har sin forklaring. Kirken med det bratte taket som reiser seg mellom trær og beplantning i den vakre parken er blitt et livgivende element i omgivelsene. «Livets kirke» er omkranset av typisk Torshov-bebyggelse fra 20-tallet og Sandakers høyhus.

Torshov menighet ble utskilt fra Sagene sogn allerede i 1930. Sagene menighet hadde vokst seg for stor. Innsats fra ildsjeler og foreninger i lokalmiljøet gav viktige økonomiske og praktiske bidrag for at den nye kirken skulle bli virkelighet. Det ble holdt teltmøter i parken der kirken skulle ligge i flere år før bygget var ferdig. I 1946 ble det utlyst arkitektkonkurranse, vunnet av arkitektene Ulf Nyquist og Per Sunde.

Med trekanten som symbol

Endelig i 1958 stod kirken ferdig kledd i gneis fra Rondane og med skinnende kobbertak. Den karakteristiske trekantede kirken er et symbol på treenigheten, Gud som fremstår i tre personer; faderen, sønnen og den hellige ånden. Trekanten er et gjennomgående symbol i Torshov kirkes nyskapende og spennende interiør og eksteriør, utført av kunstnerne Frithjof

Tidemand-Johannesen og Fred Becker.

Kirken ble innviet første pinsedag. Den kristne kirkes fødselsdag ble også Torshov kirkes fødselsdag, den livgivende dagen. Under gjenåpningen i august 2021 minnet sokneprest Hanne Gebhardt Kleveland om kong Olavs deltagelse under innvielsen pinsedag 1958, og hvordan kirken har vært fylt med livgivende hverdagsaktivitet helt siden den dagen.

Knut Nystedt ble hedret

Komponist og kormusiker Knut Nystedt, en ruvende skikkelse i norsk musikkliv, er et navn som forbindes med Torshov. Fra menigheten ble opprettet i 1946 og frem til 1982 var han organist i menigheten. KORiOsLO under dirigent Tom Wiklund fremførte Torshov-organist Knut Nystedts «Rop av fryd og jubel» som inngang under gjenåpningen. Og med det var stemningen satt.

Alle menighetens prester, diakon og menighets-

Nestleder Elisabeth Ringdal (t.v) og leder Unn Line Midttun i Torshov menighetsråd strålte om kapp med den nyoppussede kirken.

KORIOSLO og orkestermusikere løftet festgudstjenesten under gjenåpningen av Torshov kirke.

rådsleder deltok. Musikalsk ansvarlig, kantor Kristian Hernes, hadde full regi og gav menigheten en stor musikalsk opplevelse ved hjelp av blåsere fra galleriet, strykere i koråpning og korsangere langs veggene. Hernes' spesialkomponerte «Veni crator Spiritus» fylte kirkerom og hjerter som postludium og gav en verdig finale på en minnerik festgudstjeneste. Ingen gleder seg nok som ham til det nye orgelet er på plass i 2025.

En kirke for hele bydelen

Ordfører Marianne Borgen gratulerte og kastet glans både over gudstjenesten og kirkekaffen etterpå. Prost Mari Bunkholt fikk hele menighetene til å rope HURRA for den «nye» kirken og tok i prekenen utgangspunkt i søndagens tekst om de første kristne menigheter, og spurte retorisk: -Hva vil bli fortalt om oss? -Vi trenger fellesskap å leve i som bærer oss. Vi må finne nye veier og nye ord som blir forstått av mennesker i dag. Fellesskapet har bevilget millioner til dette praktbygget, det forplikter oss.

-Torshov kirke tilhører ikke bare aktive, ansatte eller medlemmer, men alle som bor her, slo prosten fast. -Vi er en privilegert kirke med mange rom, allikevel skal vi også være kirke utenfor kirken, mellom husene. Og det siste har renoveringen bokstavelig talt lagt til rette for. I tillegg til total rehabilitering, universell utforming, vannbåren varme, energibrønner og balansert ventilasjon, har Torshov kirke fått utendørs menighets-sal.

Og dit ble alle invitert til kirkekaffe etter gudstjenesten. Menighetsrådsleder Unn Line Midttun ledet. Kirkeverge Robert Wright og leder av fellesrådet Jostein Vevatne gratulerte menigheten, og Vevatne utfordret

ordfører Marianne Borgen til videre godt samarbeid om rehabilitering av flere kirker i byen.

Ordfører Marianne Borgen gratulerte menigheten med «ny» kirke. I bakgrunnen (f.v) sokneprest Hanne Gebhardt Kleveland, prost Marit Bunkholt og menighetsprest Dag Iversen.

Kantor Kristian Hernes hadde regi og det musikalske ansvaret for gudstjenesten.

Knut Nystedt – den store musikeren i lille Torshov kirke.

av Gunnar Petersen-Øverleir, kantor i Røa kirke

Knut Nystedt (1915-2014) var organist i Torshov fra 1946 til han gikk av med pensjon i 1982 – totalt i 36 år. Han ledet Torshov kirkekor fra 1955 til 1982, og som han selv kommenterer det i sin Minnebok – ulønnet. Med Torshov kirkekor ble mange av hans motetter urfremført. Det må ha vært spennende å være både korsanger og menighet i Torshov kirke disse årene!

I Torshov kirke holdt Nystedt hele 202 musikkafteener. Og hver eneste Langfredag fremførte han sitt korverk «Jesu syv ord på korset». Dette verket er inspirert av Torshov kirkes glassmalerier. Et annet stykke inspirert av kunsten i Torshov kirke, alterbildet Piéta, er orgelverket «Piéta», komponert i 1961. Piéta er kjent fra billedkunsten som et bilde av den døde Kristus som ligger på fanget til sin mor Maria, mens hun sørger over sin døde sønn. På slutten av stykket «hører» man fem (blod-)dråper. Dette er et av hans mest innadvendte stykker. Men innadvendt var vel ikke kjennetegnet for hans komposisjoner. Nystedt hadde en utrolig vilje til uttrykk. Det gjaldt både som organist, dirigent og komponist.

Nystedt var ikke bare organist, han var også dirigent og komponist. Han startet Det Norske Solistkor i 1950 og ledet koret helt frem til 1990. Han underviste i kordireksjon ved Universitetet i Oslo 1964-1985, og samme sted startet og ledet han studentkoret Schola Cantorum.

Med disse korene reiste Nystedt verden rundt på turneer til bl.a. USA, Kina, Japan, Korea og Israel.

Den internasjonalt anerkjente komponisten og kormusikeren Knut Nystedt var organist og dirigent i Torshov menighet fra 1946 til 1982.

Nystedts opusliste består av hele 181 verk(!). Her finner vi orgelkomposisjoner, 5 strykekvartetter, flere symfonier for å nevne noe. Men det er vel først og fremst som korkomponist han har blitt aller mest populær, og spesielt i USA. Korverket «Cry out and shout» har alene solgt over 500.000 eksemplarer!

Han var ikke redd for å fremføre nye og avantgardistiske stykker i Torshov kirke, som organistkollega Egil Hovlands verk «Missa Vigilate». Stykket ble i sin samtid regnet for å være for moderne og danseinnslagene direkte upassende i gudstjenestesammenheng. Det siste skyldtes muligens innslaget med to unge kvinnelige dansere i trikot foran alteret.

Ved siden av sitt virke som organist og kordirigent var han var også styremedlem i Oslo Organistforening, foreningen NY Musikk, Norsk Komponistforening og Rikskonsertene bare for å nevne noe.

Da jeg begynte å studere musikk så gikk jeg ofte på konsert og hørte på Det Norske Solistkor. Det fantes ikke noe kor som kunne synge så sterkt og ikke noe kor som kunne synge så svakt! Jeg var selv så heldig å få være med i Det Norske Solistkor mens Nystedt var dirigent. Han var fantastisk inspirerende som dirigent, og da spesielt på konsert hvor han «ga alt» hver gang.

Orgelet han hadde i Torshov kirke som nå blir byttet ut, hørte jeg aldri at han snakket varmt om. I sine memoarer omtaler han orgelet med to setninger, og det han var mest opptatt av, var de spanske trompetene.

Jeg vil anbefale å lese Knut Nystedts egne memoarer, «Dette er mitt liv». Memoarene er håndskrevet, og her blir man kjent med hans spennende liv i musikkens og kirkens tjeneste.

(F.v.) Maria, Anne, Kirsten, Riga og Helga jobber i fellesrådets administrasjon og er svært fornøyde med honningen på taket.

På taket av fellesrådets administrasjonsbygg i Akersbakken 32 har det siden i sommer stått fire bikuber. Og biene har jobbet hardt. I høst ble det slynget 400 glass med himmelsk honning. -100 kg på første innhøsting, det var mer enn ventet, innrømmer bygg- og eiendomssjef André Eidem Selli.

Biene som produserer honningen har Vår Frelses Gravlund som hovedbeite. Fellesrådet ønsker å bidra til å gjøre Oslo grønnere og skape gode beiteområder for pollinering for bier og humler. -Det handler om å ta ansvar for skaperverket, i tillegg til at vi lager et veldig godt produkt, sier Selli.

Det er birøkter Erik Roede i enmannsbedriften «Bier i arbeid» som har inngått avtale med fellesrådet om produksjon av honning. Bedriften har avtaler med både næringsliv og offentlighet om utplassering av kuber.

En søt julegave

De ansatte i Akersbakken var ivrige medhjelpere til Roede under innhøstingen. Medarbeiderne på menighetsregnskap stilte villig opp for å klistre etiketter på glassene og pakke honning i esker. Det var nok få ansatte som ble overrasket over årets julegave. Et søtt, miljøvennlig og billig alternativ. -Etter hvert kan produksjonen bli så stor at vi kanskje kan selge noen glass og gjøre litt forretning på det. Også biene er velkomne til å bidra til fellesrådets anstrengte økonomi, smiler bygg- og eiendomssjefen.

Honning-logoen er tegnet av Knut Anders Løken.

Til inspirasjon for menighetene

Kirken i Oslo har bygninger, hager og tak over hele byen, og fellesrådets honningprosjekt kan kanskje være til inspirasjon for flere menigheter og til glede for bier og borgere av byen med søte tenner. Tegner Knut Anders Løken har utformet etiketten med det klingende navnet «Himmelsk Honning – en kirkelig bigeskjeft».

Tidligere kirkeverge Robert Wright overvåker birøkter Erik Roede når han inspiserer biene på taket av Akersbakken 32.

Jakob Sund-Henriksen på keyboard og Alvin Wamai på piano er flittige brukere av Musikkrom Holmlia.

Musikalsk boltreplass på Holmlia

Holmlia menighet viser vei for kirken på flere områder. Nå har de fått laget to musikkrom i kirkekjelleren. Det har blitt en øyeblikkelig suksess for bydelens barn, unge, musikere og musikkgrupper.

Menigheten beskriver «Musikkrom Holmlia» som en musikalsk boltreplass for Holmlias barn og ungdommer. Samtidig er det en arena for bydelens mange musikere. Rommene i kirkekjelleren er de eneste lydisolerte og tilrettelagte musikkrommene på Holmlia. De er fullt utstyrt med backline, akustisk og elektrisk piano og PA. Lokalene er universelt utformet med trappefri adkomst.

Johan og Ludvig

Musikkrommene er døpt Johann og Ludvig etter komponistene Johann Sebastian Bach og Ludvig Mathias Lindemann, og på den måten trekkes linjen

Johanne Kivle Andreassen spiller bass.

mellom dagens musikkvirksomhet til to nestorer innen kirkemusikken.

Hybel ble musikkrom

Opprinnelig var det en hybelleilighet i kjelleren, men med menighetens omfattende kultur- og musikkarbeid var det større behov for noen musikkrom. Takket være økonomisk støtte fra den offentlige tilskuddsordningen «Kulturrom», kommunens «Oslo Sør-satsing» og Sparebankstiftelsen ble drømmen realitet.

Med kantoren som drivkraft

-Musikkrommene brukes til øving, undervisning, lydopptak, workshop og utleie. Hver uke kommer det 30 musikkelever og får undervisning i piano, vokal, gitar, bass, trommer og kirkeorgel, forteller kantor Hans Olav Baden, som er en av drivkreftene bak satsingen. -Med de støtteordningene som fins bør det være store muligheter for flere menigheter til å legge forholdene til rette for barn, unge og musikk i kirken, mener Baden.

Alba Reite på gitar og Jakob Sund-Kongshavn på trommer øver sammen.

Foto: Hans Olav Baden

To ærlige selv-angivelser

13 spørsmål til Dag-Eirik Lannem, leder for Fellesrådet.

Har du en favoritt-kirke i Oslo?

Alle kirkene i Oslo har sine egne særpreg og er hver og en unike, men Holmlia kirke har selvfølgelig en spesiell plass for meg

Hva gjør du når jobber for kirken?

Jeg er valgt til leder av Oslo kirkelig fellesråd, det kan forstås som styreleder av fellesrådet. I tillegg er jeg medlem av menighetsrådet i Holmlia og aktiv i Holmlia menighet.

Hva gjør du når du ikke jobber for kirken?

Jeg jobber som administrasjonsleder hos IKO - Kirkelig pedagogisk senter og IKO-Forlaget. Jeg er gift og har to volleyballspillende gutter og prøver å få med meg så mye som mulig av det som skjer på den fronten. I tillegg er jeg veldig glad i å få brukt Østmarka og tar gjerne en tur i skogen, uansett årstid.

Kan du beskrive deg selv med tre ord?

Positiv, pappa og holmlianer

Kan du beskrive kirkevergen med tre ord?

Aktiv, effektiv og samarbeidende

Hva er den største utfordringen for kirken i Oslo?

Det er ikke å skjule at økonomien er en stor utfordring, særlig de økte strømprisene nå i vinter gir oss mye å jobbe med.

Hva er den største muligheten for kirken i Oslo?

Kirkene i Oslo betyr svært mye rundt om i bydelene, både i form av menighet og kirkebygg. Mange steder er det kirken som er bydelens kulturhus og storstue, i tillegg til at mye av det frivillige arbeidet holder til i kirkene. Vi når ut til hele byen og har noe å tilby alle byens innbyggere.

Kan du si med få ord hva du mener om ny kirkelig organisering?

Det er viktig at vi fortsatt beholder den lokale forankringen, både demokratisk og økonomisk. Den norske kirke består av 1164 sokn og jeg synes det er viktig at soknet blir kjernen i den fremtidige organiseringen.

Hvis vi fikk penger til å bygge tre nye kirker i Oslo, hvor ville du bygget dem?

I utgangspunktet vil jeg nok heller ha penger til å redusere vedlikeholdsetterslepet til kirkebyggene våre, så vi slipper å ha bøtter stående rundt på kirkegulvene. Det setter også et mye mindre klimaavtrykk hvis man rehabiliterer eksisterende bygg enn å rive og bygge nytt. Hvis vi må bygge nytt, vil jeg se til de større utbyggingsområdene vi har i dag og årene fremover. Kan kirkene som i dag ligger rundt for eksempel Hovin-byen og Gjersrud-Stensrud ta imot alle de nye innbyggerne, eller er det her behov for nye kirker?

Hvilken bok har gjort mest inntrykk på deg?

Jeg kommer stadig tilbake til Kilden av Gabriel Scott. Det er ikke mange bøker jeg leser flere ganger, men historien om fiskeren Markus hører med til sommeren.

Hvilken film eller tv-serie har gjort mest inntrykk på deg?

Det blir lett å trekke frem den første storfilmene jeg så, Star Wars ep. IV - Return of the Jedi, satt varig inntrykk på en 12-åring på Verdensteateret i Sarpsborg. I voksen alder er det flere filmer som har satt inntrykk, hver på sin måte, men Postmannen om vennskapet mellom Pablo Neruda og postmannen Mario, har brent seg fast.

Har du gått på søndagsskolen, og hva var det viktigste du lærte der?

Jeg gikk på søndagsskolen på Misjonshuset i Rakkestad, og samlet både fisker og stjerner i fremmøtekortet, samtidig som jeg lærte om en hjertevarm Gud som elsket alle.

Kirken i Oslo har fått nye ledere, og her kan du bli bedre kjent med både nyvalgt leder for Fellesrådet, Dag-Eirik Lannem (t.v.) og nytilsatt kirkeverge, Kjetil Haga.

Hvilken salme betyr mest for deg?

Jeg er veldig glad i salmeskatten vi har og opplever at det til tider er enkeltsalmer som brenner seg fast. I Holmlia synger vi i fastetiden i år hver søndag ”Kvar er du Gud? Kvar finn vi deg” av Edvard Hoem. Denne salmen treffer helt spesielt i dag med tanke på situasjonen i Ukraina, hvor ”andre sovnar aldri trygt”, og vi kan be om at ”Da skal det store under skje, der frosten bit, der svolten gneg”.

13 spørsmål til kirkeverge Kjetil Haga

Har du en favoritt-kirke i Oslo?

Jeg liker selvfølgelig alle kirkene i Oslo!

Hva gjør du når du jobber for kirken?

Da prøver jeg å sikre best mulige rammevilkår og være en god tilrettelegger for arbeidet som skjer lokalt i menighetene, for det er der kirken er.

Hva gjør du når du ikke jobber for kirken?

Da liker jeg å være i fysisk aktivitet. Jeg er veldig glad i å være på sjøen. Ellers er jeg glad i kulturopplevelser og å være sammen med familie og venner.

Kan du beskrive deg selv med tre ord?

Allsidig, engasjert, løsningsorientert.

Kan du beskrive valgt leder med tre ord?

Engasjert, ryddig, hyggelig.

Hva er den største utfordringen for kirken i Oslo?

Økonomien utgjør for tiden den største utfordringen.

Hva er den største muligheten for kirken i Oslo?

Vi har veldig mange dyktige og engasjerte medarbeidere, og vi har kirker i alle deler av byen. Muligheten ligger i at kirkens mangfold kan møte byens mangfold og at vi kan være omsorgsfullt til stede i ord og handling.

Kan du si med få ord hva du mener om ny kirkelig organisering?

Denne saken har tatt for mye tid og krefter i kirken. Kirken er både lokal og nasjonal. Det aller viktigste er at vi styrker samhandlingen og forvalter de ressursene vi har på en best mulig måte. Vi kan få mer ut av dagens organisering så lange vi har den, og så får vi tilpasse etter hvert som endringer kommer. Min jobb er å gjøre det beste ut av det vi til enhver tid har.

Hvis vi fikk penger til å bygge tre nye kirker i Oslo, hvor ville du bygget dem?

Det ville ikke ha vært meg, men de folkevalgte som måtte bestemme det. Det er påbegynt samtaler om kirker og livssyns åpne bygg flere steder i byen. Med dagens byutvikling er områdene Hovinbyen, Filipstad og området rundt Middelalderparken spennende områder. Samtidig er det veldig viktig å få vedlikeholdt de byggene vi allerede har.

Hvilken bok har gjort mest inntrykk på deg?

«Arr» av Audur Ava Olavsdottir er nydelig bok som handler om å finne mening og nytt livsmot gjennom å bety noe for andre.

Hvilken film eller tv-serie har gjort mest inntrykk på deg?

«Les Miserables» som bok, film, teater og musikal rommer de viktigste av livets store spørsmål.

Har du gått på søndagsskolen, og hva var det viktigste du lærte der?

Jeg har gått på søndagsskolen. Det ærlige svaret er at der kjedet jeg meg ganske mye. Det viktigste jeg lærte som barn lærte jeg på leir. Der fikk jeg troen formidlet på en positiv måte, og jeg fikk tidlig ansvar for å være med og bidra.

Hvilken salme betyr mest for deg?

Det veksler med årene og årstidene. Akkurat nå er jeg veldig glad i «Så grønn en drakt». Den bruker våren som et bilde på alt som kan vekkes til nytt liv. Det er en salme som er full av nåde og håp. Vi trenger begge deler nå.

Hvem er Kirkelig fellesråd i Oslo?

Holmlia
Dag-Eirik Lannem, leder

Fellesrådet består av en representant fra hver av Oslos 39 menigheter. I tillegg har biskopen og Oslo kommune hver sin representant i rådet. Her kan du se hvem som representerer din menighet.

Fellesrådet velges av de lokale menighetsrådene for fire år av gangen, og nåværende fellesråd er valgt for perioden

2019-2023. Rådets hovedoppgave er å fordele de pengene kommunen bevilger til menighetene. Fellesrådet har arbeidsgiveransvaret for mange av de kirkeansatte, og det er ansvarlig for kirkens eiendommer og kirkebygg. Dag-Eirik Lannem fra Holmlia er valgt til leder for 2022, og Kirsten Antonie Jensen Landsverk fra Høybråten, Fossum og Stovner menighet er nestleder.

Bakkehaugen, Majorstuen og Vestre Aker
Per Olav Gundersen

Bøler
Karl Endresen

Fagerborg
Jostein Vevatne

Grefsen
Ole Herman Fisknes

Hauketo-Prinsdal
Torleif Månsson

Bekkelaget og Ormøy
Rune Yndestad Møller

Domkirken
Ove Heiborg

Frogner
Kaare Framstad

Grorud
Bjørn Erik Schjerverud

Høybråten, Fossum og Stovner
Kirsten Antonie Jensen Landsverk
nestleder

Bygdøy
Hans Magnus Borge

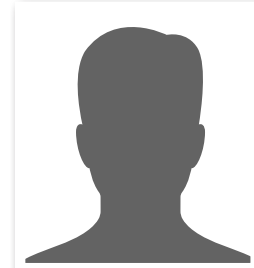
Ellingsrud og Furuset
Hartvig Opsjøn

Gamlebyen og Grønland
Eli Margrete Nielsen
Karagöz

Hasle
Kristin Tyvold

Kampen
Ikke valgt ny representant

**Klemetsrud og Mor-
tensrud**
Sigrid Rege Gårdsvoll.

Nordberg
Harald Bugge

Røa
Guro Margrethe
Mollnes

Sørkedalen
Tore Berger

Voksen
Erik Skjeggestad

Lambertseter
Borgny Vestli

Nordstrand
Randi Kippenes
Megard

Sagene og Iladalen
Øyvind Bergøy
Pedersen

Tonsen
Jon Petter Hagen

Vålerenga
Elin Skogøy

Ljan
Thor-Arne Prøis

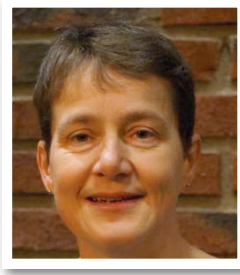
Oppsal
Johan Hindahl

St.Hanshaugen
Knut Johannes
Erstad

**Torshov og
Lilleborg**
Lasse Bjølgerud

**Østre Aker
og Haugerud**
Eli Solberg

Manglerud
Svanhild Fauskrud

**Paulus og
Sofienberg**
Oddrun Remvik

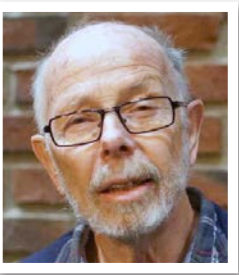
Sinsen
Lars Kristian
Reinertsen

Ullern
Stig Asplin

Bystyrets representant
Carl Morten Amundsen

Maridalen
Gunnar Bjune

Ris
Sivert Angel

Skøyen
Ruben Øverby

Uranienborg
Ole Tørklep

**Biskopens
representant**
Elisabeth Yrwing
Guthus

Kirkens orgelfest i konserthuset

Hvert år arrangerer kirkelig fellesråd Oslo Orgelfestival. I 2021 var orgelets ønskekonsert en av hovedattraksjonene. Kirken lånte byens storstue og fylte konserthuset med et fyrverkeri av musikk i alle genre.

Knut Nærum var underholdende konferansier da Kirkelig fellesråd arrangerte Orgelets ønskekonsert i Oslo konserthus.

Målet er å få orgelmusikk ut til folket, og få vist frem hvor mange flotte orgler og organister vi har i hovedstaden. At orgelet, dronningen blant instrumentene, er langt mer allsidig og fengende enn ryktet tilsier, ble en gang for alle demonstrert i konserthuset. Oppskriften er enkel; publikum får på forhånd, via sosial medier, ønske seg låter fra klassiske perler til rock og filmmusikk ... på orgel alene og orgel sammen med kor og instrumenter.

Med Knut Nærum og Thomas Dybdahl

Det ble en festkveld. Følgende medvirket: Oslo oratoriekor med dirigent Erik Adler, konferansier Knut Nærum, artist Thomas Dybdahl, steppedanser Janne Eraker, våre egne organister Hannah Marie Carding og Gunnar Petersen-Øverleir, slagverker Grand Strand Syrrist og ikke minst underholdningsgeneral og organist Nils Henrik Asheim.

Orgelet fenger bredt

Asheim er mannen bak konseptet som er kjent fra og har gjort stor suksess i Stavanger. Det var andre gang Oslo Orgelfestival hadde ønskekonserten på program-

met. Publikummet var stort og entusiastisk. Musikk på høyt nivå ble løftet frem av lekende lyseffekter og løs latter. Når et bredt og sprudlende repertoar sys sammen av komiker og forfatter Knut Nærum, da blir orgelmusikk også bred og folkelig underholdning.

Ny festival til høsten

Oktober 2022 er det tid for Oslo Orgelfestival igjen. I år blir det ikke ønskekonsert, men leder av programkomiteen, kantor Halgeir Schiager i Ullern kirke, har sammen med flere av kollegene pønsket ut et spennende program for publikum i alle aldre med ulike musikkpreferanser. Kulturrådet og Oslo kommune er medspansorer til festivalen, som er en av de store årlige kultursatsingene til fellesrådet.

Festivalen kommer til en kirke nær deg

Konsert i Konserthuset er ikke hovedregelen når det er festival. Orgler fins over hele byen, og poenget er nettopp at festivalen skal komme til en kirke nær deg. I år blir det konserter i 16 kirker, følg med på osloorgelfestival.no.

Kirken i hovedstaden ser utover

Kirken i Oslo er også arena for internasjonale markeringer. I år har det blant annet vært minnegudstjeneste for Desmond Tutu, og en stor fredsgudstjeneste i forbindelse med krigen i Ukraina.

I januar trakk statsminister Jonas Gahr Større frem personlige minner fra sitt første møte med Tutu under minnegudstjenesten i Oslo Domkirke. -Vi danset nedover midtgangen i kirken. Da jeg fortalte at jeg var fra Norge, fikk jeg en klem. Han var en nær norgesvenn etter at han mottok fredsprisen i 1984, sa statsministeren.

På grunn av korona-restriksjonene var det kun 50 deltagere til stede i domkirken, blant dem kronprinsparet, statsminister Jonas Gahr Støre, Gro Harlem Brundtland, Kjell Magne Bondevik, generalsekretær i Kirkens Nødhjelp, Dagfinn Høybråten, og biskopene Olav Fykse Tveit, Solveig Fiske, Gunnar Stålsett og Andreas Aarflot. Tidligere prost Trond Bakkevig holdt dagens preken.

I februar var det stort oppmøte i krypten under Uranienborg kirke da tidligere forstander i Det Mosaiske Trossamfund, Anne Sender, holdt sitt foredrag om å gjenkjenne antisemittismen. Foredraget inngikk i Midtøstenforum, en dagsaktuell møteserie som ble startet av tidligere kapellan Eirik Mills.

Så kom invasjonen av Ukraina, og kristne kirker holdt fredsgudstjeneste for Ukraina i Trefoldighetskirken. Representanter fra Den ortodokse kirke i Norge som rommer både ukrainere og russere var med i bønn for fred. Fra vår egen kirke kom blant andre biskop Kari Veiteberg, preses Olav Fykse Tveit og prest i Trefoldighet, Pål Kristian Balstad.

Flere kristne trossamfund tente lys for Ukraina i Trefoldighetskirken.

Anne Sender (i rosa sjal) flankert av gode hjelpere under sitt foredrag om antisemittisme i Uranienborg menighet.

I Oslo Domkirke ble lysene tent for Desmond Tutu som et varig fredssymbol.

Kongefamilien besøker Oslo-kirkene flere ganger i året. Her er kronprins Haakon i Trefoldighetskirken under en økumenisk fredsgudstjeneste for Ukraina i mars i år. Foto: Gjermund Øystese.